

Publicerad 2010-01-01 18:16 av Neringa

2010

Du dansar så jävla nära.

Så långt bort.

Om jag vågade lite mer skulle jag kyssa igen.

Och berätta om dom där nya ögonen som förstör
det jag trodde hade börjat stelna.

Jag trodde ju att jag inte fanns,

förstår du

att det nästan skulle vara skönt att inte synas.

Och att inte bli sedd.

När mörkret lagt sig kommer orden.

Jag vill fanimej inte se färgen på väggen

jag vill mycket mer råka snudda vid din arm.

Hur kunde det kännas mer,

än dina kyssar?

Ingen känsla.

Jag undrade hur det skulle bli om jag berättade allt det där för dig.

Du blev inte chockad

inte jag heller.

Aldrig.

För alltid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Neringa med Poeter.se id #27914 innehar upphovsrätten